

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Historiografia
	angielskim	Historiography

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE KSZTAŁCENIA

1.1. Sekcja ¹	Sekcja Nauk Humanistycznych
1.2. Dyscyplina ²	Historia
1.3. Forma kształcenia	Stacjonarna
1.4. Poziom kształcenia	Szkoła Doktorska
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	Dr hab. Jacek Rodzeń, prof. UJK
1.6. Kontakt	j.rodzen@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Rodzaj przedmiotu ³	Przedmiot specjalistyczny w dyscyplinie
2.2. Język wykładowy	Język polski

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1. Forma zajęć ⁴	Wykład, ćwiczenia
3.2. Liczba godzin ⁵	30 (15h – wykład + 15h ćwiczenia)
3.3. Miejsce realizacji zajęć	Zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym UJK
3.4. Forma zaliczenia zajęć	Egzamin (wykład), zaliczenie z oceną (ćwiczenia)
3.5. Metody dydaktyczne	Wykład, analiza tekstów, prezentacja, dyskusja
3.6. Wykaz literatury	podstawowa G.G. Iggers, <i>Historiografia XX wieku: przegląd kierunków badawczych</i> , Warszawa 2010; J. Pomorski, <i>Homo metahistoricus: studium sześciu kultur poznających historię</i> , Lublin 2019; Wprowadzenie do metodologii historii, red. J. Pomorski, E. Domańska, Warszawa 2022.
	uzupełniająca A.F. Grabski, <i>Dzieje historiografii</i> , Poznań 2003; E. Domańska, <i>Mikrohistorie: spotkania w międzyświatach</i> , Poznań 2005; C. Geertz, <i>Wiedza lokalna. Dalsze eseje z zakresu antropologii interpretatywnej</i> , Kraków 2000; H. Kragh, <i>An Introduction to the Historiography of Science</i> , Cambridge 2003.

¹ Sekcja nauk humanistycznych, nauk społecznych, nauk ścisłych i przyrodniczych, nauk medycznych i nauk o zdrowiu, nauk o sztuce.

² Historia, językoznawstwo, literaturoznawstwo, nauki medyczne, nauki o zdrowiu, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki o bezpieczeństwie, pedagogika, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o zarządzaniu i jakości, nauki biologiczne, nauki chemiczne, nauki fizyczne, nauki o Ziemi o środowisku, sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, sztuki muzyczne.

³ Przedmiot ogólny, przedmiot dziedzinowy w sekcji, przedmiot dyscyplinowy w sekcji, przedmiot specjalistyczny w dyscyplinie.

⁴ Ćwiczenia, wykład, seminarium.

⁵ Zgodna z programem kształcenia w Szkole Doktorskiej.

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

4.1. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć)

Wykład

C01 – poznanie analiz i dyskusji nad teoretyczno-metodologicznymi założeniami współczesnych badań historycznych oraz spektrum metod badania i sposobów przedstawiania przeszłości we współczesnych naukach historycznych;

C02 – nabycie umiejętności posługiwania się kategoriami pojęciowymi w zakresie historii historiografii oraz formułowania i uzasadniania krytycznych sądów o najnowszych dokonaniach naukowych w tym zakresie;

C03 – kształtowanie kompetencji w zakresie samodzielnego i zespołowego realizowania projektów badawczych w dyscyplinie historia, w szczególności przygotowania rozprawy doktorskiej.

Ćwiczenia

C01 – zapoznanie się z wybranymi przykładami niestandardowych modeli badań historycznych: I/ model antropologiczny, II/ model historii eksperymentalnej;

C02 - nabycie umiejętności posługiwania się kategoriami pojęciowymi w zakresie powyższych dwóch modeli badań historycznych;

C03 - kształtowanie kompetencji w zakresie wykorzystania co najmniej elementów powyższych modeli we własnych badaniach naukowych, w szczególności w procesie przygotowania rozprawy doktorskiej.

4.2. Treści programowe

Wykład

Analiza współczesnych kierunków badań historycznych. Interdyscyplinarność w humanistyce. Kwestia kulturowych, społecznych, filozoficznych, ideologicznych uwarunkowań uprawiania historii jako nauki. Wybrani przedstawiciele refleksji historiograficznej: J. Pomorski, J. Topolski, E. Domańska, H. White.

Ćwiczenia

Niestandardowe modele przedstawiania przeszłości we współczesnej refleksji historycznej:

I/ antropologiczne inspiracje w refleksji nad przeszłością – a/ paradygmat poszlakowy C. Ginzburga, b/ paradygmat opisu gęstego C. Geertza;

II/ tzw. historia eksperymentalna w badaniach nad dziejami kultury materialnej (np. archeologia, etnologia, aparatura naukowa, technika) – przedstawiciele: P.J. Reynolds, M.B. Schiffer, H.O. Sibum, L. Belloni.

5. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Przedmiotowy efekt uczenia się	Doktorant, który zaliczył przedmiot	Odniesienie od efektów uczenia się w Szkole Doktorskiej (zgodnie z programem kształcenia w Szkole Doktorskiej)
w zakresie WIEDZY:		
W01	ma poszerzoną wiedzę z zakresu najnowszych osiągnięć naukowych, obejmującą podstawy teoretyczne, zagadnienia ogólne oraz wybrane zagadnienia szczegółowe właściwe dla dyscypliny naukowej, w której przygotowuje rozprawę doktorską	SD_W01

W02	ma zaawansowaną wiedzę z zakresu tendencji rozwojowych w dyscyplinach związanych z prowadzoną tematyką badawczą	SD_W02
W03	formułuje ważne, bieżące i nierozwiązane problemy w dziedzinie nauki lub sztuki, w której odbywa kształcenie szczególnie w zakresie dyscypliny, w której przygotowuje rozprawę doktorską, w tym w języku obcym	SD_W07
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	potrafi zdefiniować cel i przedmiot badań, formułować hipotezy badawcze w zakresie dyscypliny, w której przygotowuje rozprawę doktorską	SD_U01
U02	potrafi wykorzystać wiedzę z różnych dyscyplin do identyfikowania, formułowania oraz twórczego rozwiązywania złożonych problemów lub realizowania zadań badawczych	SD_U03
U03	potrafi praktycznie wykorzystywać język obcy w działalności badawczej	SD_U07
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:		
K01	potrafi myśleć w sposób przedsiębiorczy i aktywnie działać	SD_K04

6. SPOSOBY WERYFIKACJI OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Przedmiotowe efekty uczenia się	Sposób weryfikacji (+/-)																				
	Egzamin pisemny			Kolokwium			Projekt			Aktywność na zajęciach			Praca własna			Praca w grupie			Prezentacja		
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć		
	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S
W01	+																				
W02	+																				
W07	+																				
U01											+									+	
U03											+									+	
U07											+									+	
K04																					

7. KRYTERIA OCENY STOPNIA OSIĄGNIĘCIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
Wykład (W) ⁶	3,0	Egzamin oceniony na 6 pkt. w skali 10 punktowej
	3,5	Egzamin oceniony na 7 pkt. w skali 10 punktowej
	4,0	Egzamin oceniony na 8 pkt. w skali 10 punktowej
	4,5	Egzamin oceniony na 9 pkt. w skali 10 punktowej
	5,0	Egzamin oceniony na 10 pkt. w skali 10 punktowej
Ćwiczenia (C) ⁷	3,0	Prezentacja i aktywność oceniona na 6 pkt. w skali 10 punktowej
	3,5	Prezentacja i aktywność oceniona na 7 pkt. w skali 10 punktowej

⁶ Niepotrzebne usunąć.

⁷ Niepotrzebne usunąć.

	4,0	Prezentacja i aktywność oceniona na 8 pkt. w skali 10 punktowej
	4,5	Prezentacja i aktywność oceniona na 9 pkt. w skali 10 punktowej
	5,0	Prezentacja i aktywność oceniona na 10 pkt. w skali 10 punktowej

Przyjmuję do realizacji

15 lipiec 2025 r.

Jerzy Rodzeń